

بررسی تاثیر غلظت‌های مختلف اکسین‌های اسید ایندول بوتیریک و اسید نفتالین استیک بر ریشه‌زایی نوئل نروژی (*Picea abies*)

سید رضا نظامی^{1*}، موسی سلگی¹، عبدالله خدیوی‌خوب¹، ایمان شهرجردی¹

1- به ترتیب دانشجوی کارشناسی، استادیار و کارشناس ارشد گروه علوم باغبانی، دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی، دانشگاه اراک، اراک. *نویسنده مسؤل: s.reza_nezami@yahoo.com

چکیده:

این مطالعه به منظور بررسی تاثیر غلظت‌های مختلف اکسین‌های مصنوعی (اسید ایندول بوتیریک و اسید نفتالین استیک در چهار غلظت (0، 1000، 3000 و 5000 پی‌پی‌ام) بر ریشه‌زایی قلمه‌های سخت‌ریشه‌زای گیاه نوئل نروژی انجام شد. نتایج نشان داد که بیشترین تعداد ریشه مربوط به غلظت 3000 پی‌پی‌ام اسید نفتالین استیک با میانگین 85 درصد می باشد که با تیمارهای 1000 پی‌پی‌ام اسید ایندول بوتیریک و 1000 اسید نفتالین استیک و شاهد در سطح پنج درصد، تفاوت معنی‌داری نشان داد؛ اما با تیمارهای 5000 پی‌پی‌ام اسید ایندول بوتیریک و 5000 پی‌پی‌ام اسید نفتالین استیک، تفاوت معنی‌داری نشان نداد. همچنین تاثیر تیمارهای انجام شده بر طول بلندترین ریشه معنی‌دار نبود. بنابراین، استفاده از تیمار 3000 پی‌پی‌ام اسید نفتالین استیک برای ریشه‌زایی نوئل توصیه می‌شود.

کلمات کلیدی: ریشه‌زایی، قلمه، اکسین‌های مصنوعی، *Picea abies*

مقدمه

نوئل متعلق به جنس *Picea* بوده و شامل حداقل 36 گونه گیاهی می باشد. این گیاه، به دلیل تنوع در رنگ، اندازه و شکل، یکی از مهمترین درختچه‌های زینتی در فضای سبز بوده و از چوب آن به خاطر فشردگی و تراکم بالا در صنایع کاغذسازی نیز استفاده می‌شود (Zubizarreta et al 2009). اگرچه نوئل‌ها در ایران شناخته شده هستند؛ اما به دلیل گرانی قیمت و سخت بودن تکثیر آنها، استفاده از آنها در پارک‌ها و فضای سبز محدود می باشد. امروزه بهترین روش تکثیر مخروطیان از جمله نوئل، قلمه و جنین زایی بدنی می باشد (Högberg 2003). اما یکی از مشکلات نوئل سخت‌ریشه‌زا بودن قلمه آن می‌باشد. از این رو در این مطالعه تاثیر اکسین‌های مصنوعی با هدف افزایش سرعت و میزان ریشه‌زایی قلمه‌های نوئل نروژی بررسی شده است.

مواد و روش‌ها

در این پژوهش، قلمه‌هایی به طول حدود 16 سانتی‌متر از شاخه‌های افقی گیاه مادری نوئل نروژی تهیه شد و برای انجام آزمایش آماده شدند. آزمایش مورد نظر در قالب فاکتوریل بر پایه طرح کاملاً تصادفی (دو فاکتور اکسین‌های IBA و NAA، هر کدام با چهار سطح صفر، 1000، 3000 و 5000 پی‌پی‌ام) اجرا گردید. قلمه‌ها بعد ضدعفونی با قارچ‌کش تیوفانیت‌متیل با غلظت‌های مختلف اکسین‌های مورد نظر به مدت پنج ثانیه آغشته شدند و درون گلدان‌های پلاستیکی حاوی دو قسمت ماسه و یک قسمت پرلایت کاشته شدند. از آنجا که پتانسیل آب درون قلمه بخصوص در سوزنی‌برگان اهمیت خاصی برخوردار بوده و در تولید ریشه‌های نابجا تاثیر گذار می‌باشد (Lebude et al 2005)، لذا آبیاری به صورت روزانه انجام گرفت. بعد از 160 روز صفات مربوط به تعداد و طول ریشه‌اندازه‌گیری شدند. آنالیز داده‌ها با نرم‌افزار SAS انجام شد و میانگین‌ها با آزمون دانکن مقایسه شدند.

نتایج و بحث

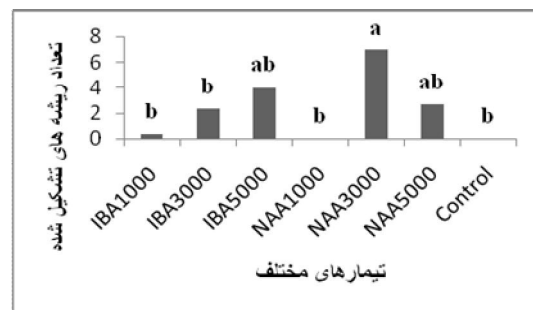
نتایج نشان داد که بیشترین تعداد ریشه، مربوط به تیمار 3000 پی‌پی‌ام اسید نفتالین استیک با میانگین 85 درصد ریشه‌زایی بود که با تیمارهای 1000 و 3000 پی‌پی‌ام اسید ایندول بوتیریک و 1000 پی‌پی‌ام اسید نفتالین استیک و شاهد در سطح پنج درصد، تفاوت

معنی داری نشان داد، در حالی که با تیمارهای 5000 پی پی ام اسید ایندول بوتیریک و 5000 پی پی ام اسید نفتالین استیک، تفاوت معنی دار نشان نداد (نمودار 1) که نشان دهنده این است که استفاده از غلظت های بالاتر اسید نفتالین استیک، تاثیر مثبتی بر ریشه زایی قلمه های نوئل نروژی ندارد که این امر احتمالاً به خاطر ماهیت این هورمون و برهمکنش بین هورمون های داخلی و خارجی بوده است. اما افزایش غلظت اسید ایندول بوتیریک، باعث افزایش میزان ریشه زایی قلمه ها گردید که با نتایج Wanger (1989) مطابقت دارد. گیاهان شاهد هیچ گونه ریشه زایی نشان ندادند که نشان دهنده سخت ریشه زایی بودن آنها می باشد که البته با نتایج Hogberg (2003) مطابقت ندارد. همچنین هیچ تفاوت آماری معنی داری در طول بلندترین ریشه بین تیمارها مشاهده نشد. زمان قلمه گیری در مخروطیان همانند سایر گیاهان از اهمیت خاصی برخوردار است. به همین منظور آزمایشاتی برای تعیین بهترین زمان قلمه گیری طراحی و اجرا شد. طی گزارش از {Jurásek, J. Martinová} (2004) بر روی نوئل نروژی P. abies نشان داد، قلمه هایی که در مرحله خواب و در ماه آوریل گرفته شده بودند، ریشه دهی و شاخساره زایی بالایی داشتند؛ اما در آزمایشی مشابه {Wagner} و همکاران (1989)، گزارش کردند که بیشترین میزان ریشه زایی در رقم نوئل آبی P. pungens مربوط به ماه دسامبر و سپس فوریه و کمترین میزان ریشه دهی مربوط به تاریخ جمع آوری در ماه آوریل و می بوده است و از طرفی در ماه دسامبر و مارس طول ترین ریشه ها تشکیل شدند.

این روش دارای یک محدودیت مهم می باشد که فقط، گیاهان جوان را می توان در میزان انبوه قلمه زد. هنگامی که گیاهان مسن تر می شوند، توانایی ریشه دهی خود را از دست داده و شاخه های نامتقارن ایجاد می کنند {Kleinschmit et al. 1973, Roulund 1975}؛ اما با استفاده از تکثیر پی در پی می توان توانایی ریشه دهی قلمه ها را افزایش داد {Dietrichson and Kierulf 1982}؛ همچنین طبق مشاهدات صورت گرفته در طول اجرا، قلمه هایی که از بخش های پایینی گرفته شده بودند ریشه دهی بهتری از خودشان نشان دادند. در واقع یک قاعده کلی است که قلمه های گرفته شده از بخش بالایی بیشتر علائم پیری را نشان می دهند. {Fortanier and Jonkers 1975, Roulund 1975}. قابل ذکر است که گرفتن قلمه از بخش های بالایی، درصد ریشه دهی را در رقم نوئل آبی P. pungens کاهش داد {Wagner et al 1989}.

شکل 1) مقایسه میزان ریشه دهی بین قلمه های شاهد (سمت راست) و تیمار 3000 پی پی ام اسید نفتالین استیک (سمت چپ)

نمودار 1) تاثیر غلظت های مختلف اسید نفتالین استیک و اسید ایندول بوتیریک بر ریشه زایی نوئل نروژی

منابع مورد استفاده

Dietrichson, J. and C. Kierulf, 1982. Selection of eight-year-old spruce (*Picea abies* (L.) Karst.) plants in a progeny trial and mass propagation by cuttings. *Meddelelser fra det norske institutt for skogforskning* 38: 1-28.

- Fortanier, E. J. and H. Jonkers, 1970. Juvenility and maturity of plants as influenced by their ontogenetical ageing. *Acta horticulturae*. 56: 37-41.
- Högberg K.A. 2003. Possibilities and Limitations of Vegetative Propagation in Breeding and Mass Propagation of Norway Spruce, Swedish University of Agricultural Sciences Uppsala, 294:10-14
- Jurásek A., and J. Martinová. 2004. Possibilities of influencing the rooting quality of Norway spruce (*Picea abies* [L.] Karst.) cuttings. *Journal Of Forest Science*, 10: 464-477.
- Kleinschmit, J., W.Müller, J.Schmidt, and J. Racz, 1973. Entwicklung der Sticklingvergehung on Fichte (*Picea abies* (L.) Karst.) our Praxisreife. *Silvae genetica* 26: 197-203.
- LeBude, A.V., Goldfarb, B., Blazich, F.A., Frampton, J. and Wise, F.C. 2000. Mist level influences vapor pressure deficit and gas exchange during rooting of juvenile stem cuttings of loblolly pine. *HortScience*, 40 (5), 1448-1456.
- Roulund, H. 1970. The effect of the cyclophysis and the topophys on the rooting ability and behaviour of Norway spruce cuttings. *Acta Horticulturae* 54: 39-50.
- Wagner A. M., T. James. Fisher, and A. Greg. Fancher. 1989. Vegetative Propagation of 10-Year-Old Blue Spruce by Stem Cuttings In: Landis, T.D., technical coordinator.
- Zubizarreta G., A., Peltola, H. and Pulkkinen, P. 2009. Growth and wood property traits in narrow crowned Norway spruce (*Picea abies* f. *pendula*) clones grown in southern Finland. *Silva Fennica* 43(3): 369-382

Analysis of indole butyric acid and naphthalene acetic acid effects on rooting of *Picea abies* cuttings

Sied Reza Nenami^{1*}, Mousa Solgi¹, Abdollah Khadivi-Khub¹, Iman Shahrjerdi¹

¹- BS student, Assistant professors and MSc. lab, Dep. of horticulture, Faculty of agriculture and natural resources, Arak university, Arak

*Corresponding author: s.reza_nezami@yahoo.com

Abstract

In this research, effect of different concentrations of synthetic auxins (indole butyric acid and naphthalene acetic acid with four levels of 0, 1000, 3000 and 5000) was investigated on rooting of *Picea abies* cuttings. Results showed that the highest number of roots was related to NAA 3000 ppm with average of 80% that showed significant differences with 1000 and 3000 ppm of IBA and 1000 ppm of NAA and control, but was insignificant with 5000 ppm IBA and 5000 ppm NAA. There were no significant differences for longest roots between studied treatments. In conclusion, using of NAA 3000 ppm is recommended for rooting of *Picea abies* cuttings.

Keywords: Rooting, Cutting, Synthetic auxins, *Picea abies*